

serebral ventrikülomegali saptanan 140 hastaya karyotipleme yapıldı. Karyotipleme için gebelik haftasına göre koryon vil-lus örnekleme, amniyosentez ve kordosentez işlemleri uy-gulandı.

Bulgular: Fetal ventrikülomegalisi bulunan 140 hastanın 7'sinde (%5) anormal karyotip saptandı. Çalışmamızın so-nuçlarına göre şiddetli ventrikülomegali saptanan fetuslarda-ki kromozom anomalisi insidansı (%6.8), hafif ventrikülome-gali saptanan fetuslardan (%4.2) daha fazlaydı. İzole ventri-külomegalili fetuslardaki kromozom anomalisi insidansı (%8.6) ise ek anomalisi olanlara göre (%3.8) daha fazlaydı.

Sonuç: Fetal serebral ventrikülomegali saptanan tüm fetus-larda eşlik eden anomali olup olmasınaya veya ventrikülo-megali şiddetine bakılmaksızın intrauterin karyotipleme ya-pılmasını öneriyoruz.

Anahtar sözcükler: Fetal ventrikülomegali, karyotip, kro-mozomal anomali

PB-027

Monokoryonik monoamniyotik ikiz gebelikte kompleks kordon dolanması ve düğümlenmesi: Olgu sunumu

Resul Arısoy, Emre Erdoğan, Cem Ardiç, Oya Demirci, Pınar Kumru, Arzu Arınkan, Zeynep Taşargöl, Hasan Süt, Masum Kayapınar, Oya Pekin, Semih Tuğrul

S.B. Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları E. A. Hastanesi, Perina-toloji Kliniği, İstanbul

Amaç: Monokoryonik monoamniyotik ikiz gebelikte tespit edilen kompleks umbilikal kordon dolanması olgusunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: Bizim olgumuz 22 yaşında gravida 2 para 1, son adet tarihine göre 34 haftalık monokoryonik ikiz gebelik olup; erken doğum tehditi tanısı ile kliniğimize refere edilmiştir. Ge-beliğin ultrasonografik muayenesinde; monoamniyotik ikiz gebelik ve her iki fetusta da intrauterin gelişim geriliği tespit edildi. Kompleks umbilikal kordon dolanması ve gerçek dü-ğümlerden şüphelenildi. Doppler ultrasonda umbilikal arter akımı ve dalga paternleri normal olarak gözlemlendi. Uygun aç-lık süresinin sonunda sezaryen ile 1550 ve 1270 gr ağırlığıın-da, 1. ve 5. dakika Apgar skorları 8/8 ve 6/4 olan iki kız bebek doğurtuldu. Plasenta incelendiğinde monokoryonik mono-amniyotik olduğu ve kompleks umbilikal kordon dolanması ve gerçek düğümler görülerek tanı doğrulandı.

Sonuç: Monoamniyotik ikiz gebeliklerin en spesifik kompli-kasyonu ikizlerden birinin ya da her ikisinin intrauterin ölü-müne neden olabilecek umbilikal kordon dolanması ve dü-ğümlenmesidir. Bu olguların takiplerinde umbilikal kordon-

ların değerlendirilmesi olası komplikasyonların önlenmesi açısından önemlidir.

Anahtar sözcükler: Monoamniyotik ikiz gebelik, kordon dolanması, yönetim

PB-028

Metotreksat tedavisine cevap vermeyen ovaryan ektopik gebelik: Olgu sunumu

Murat Yüksel, Erdal Bilen, Seyit Ali Köse, Mekin Sezik, Mehmet Okan Özkaya

Süleyman Demirel Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Ana Bilim Dalı, Isparta

Amaç: Spiegelberg ovaryan gebelik tanı kriterlerine uyan,pa-renteral metotreksat tedavisine cevap vermeyen fetal kalp se-si olmayan sol ovaryan ektopik gebelik olgusunun sunulması.

Olgu: Yirmidört yaşında G1P0 olan son adet tarihine göre 5 hafta 3 gün gebeliği olan hasta karın ağrısı şikayeti ile kliniği-mize başvurdu. Hastaya yapılan vajinal muayenede uterus normal cesamette ve sert kıvamda,sol adneksiyel lojda dol-gunluk vardı. Solda daha fazla olmak üzere bilateral alt kad-ranlarda hassasiyet izlendi.Sol alt kadranda rebound pozitifiti. Hastaya yapılan TV-USG'de uterus normal boyut ve ekoje-nitesinde,endometrium iki duvar kalınlığı 21 mm,sol adnek-siyal alanda 4x3 cm çapında heterojen ekoda,sol overin he-men üzerine bitişik ektopik gebelik kesesi izlendi. Kesede fe-tal kalp atımı izlenmedi. Hastanın rutinleri ve serum-hCG (β-humankoryonikgonadotropin) değeri istendi. Serum-hCG'nin 2190 IU olarak geldi. Bu muayene bulguları ve la-boratuvar sonuçları üzerine, spiegelberg primer ovaryan ek-topik gebelik tanı kriterlerine uyan olguya parenteral olarak 1 mg/kg'dan tek doz 60 mg metotreksat uygulandı. Hasta akut batın ve serum-hCG takibine alındı. Metotreksat teda-visinden 4 gün sonra yapılan serum-hCG kontrolünde sonu-cun 2209 IU olduğu görüldü. Yapılan TV-USG'de ise deği-şim olmadığı izlendi. Hastaya 7. gün kontrolü yapılan serum-hCG değerinin 1947 IU gelmesi ve batın içi sıvı görünüm-ünün artması üzerine hastaya laparoskopi planlandı. Yapılan laparoskopide uterus, sağ over ve sağ tuba normal görünüm-de idi. Sol tuba normal, sol overin douglasa bakan yüzünde 4x3 cm çapında hemorajik ektopik gebelik kesesi izlendi. Ke-se eksize edilip materyal patolojiye gönderildi. Hasta postop-eratif 1. günde şifa ile taburcu edildi. Hasta periyodik ser-um-hCG takipleri yapılmak üzere polikliniğe yönlendirildi.

Sonuç: Ektopik gebelik,ilk trimesterde maternal morbidite ve mortalitenin en önemli sebebidir ve giderek insidansı art-maktadır. Erken tanı ve doğru tedavi hastanın daha sonraki reproduktif yaşamı açısından önem taşımaktadır.

Anahtar sözcükler: Laparoskopi, metotreksat, ovaryan ek-topik gebelik, serum-hCG

PB-029

6142 amniosentez vakasının sitogenetik incelemesi: Tek merkez altı yıllık deneyim

Atalay Ekin, Cenk Gezer, Cüneyt Eftal Taner, Mehmet Özeren, Muhittin Eftal Avcı, İbrahim Uyar, İbrahim Egemen Ertuş

Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, Perinatoloji Kliniği, İzmir

Amaç: Çalışmamızın amacı, genetik amniosentez için önerilen farklı endikasyonların insidanslarını ve kromozom anormali saptama oranlarını değerlendirmektir.

Yöntem: 2007 ve 2013 yılları arasında tek bir merkez tarafından yapılan 6142 amniosentez vakası retrospektif olarak incelendi. Prenatal tanı endikasyonları, fetal karyotip sonuçları, maternal yaş, fetal ultrason bulguları ve maternal serum tarama testi sonuçları değerlendirildi.

Bulgular: 6142 vakanın %4.7'sinde kromozom anomalisi saptandı. 292 kromozom anomalisinin 208'i (%71.2) sayısal, 84'ü (%28.8) yapısal bozukluklardı. Anormal karyotipli fetusların %42.1'inde trizomi 21 bulundu. En sık endikasyon anormal maternal serum tarama testiyken (%36.6) sonrakiler sırasıyla ileri maternal yaş (%28), ileri maternal yaş+ileri maternal serum tarama testi (%14.9) ve anormal ultrason bulgusu (%11.2). En yüksek pozitif prediktif değerler anormal ultrason bulgusunun ileri maternal yaş (%12.2) ve anormal maternal serum tarama testiyle (%12.9) birlikte olduğu endikasyonlarda elde edildi.

Sonuç: İleri maternal yaş ve anormal maternal serum tarama testleri en yaygın endikasyonlar olmasına rağmen genetik amniosentezin etkinliğini artırmak için bu endikasyonların anormal ultrason bulgularıyla olan birlikteliğinin belirlenmesi gerekmektedir.

Anahtar sözcükler: Amniosentez, kromozom anomalisi, prenatal tanı, sitogenetik inceleme, ultrasonografi

PB-030

İlk trimester uterin arter Dopplerinin preeklampsi öngörüsündeki yeri

Emre Erdoğan, Resul Arısoy, Pınar Kumru, Cem Ardıç, Oya Pekin, Semih Tuğrul, Murat Muhcu

Zeynep Kamil Eğitim Araştırma Hastanesi Perinatoloji Kliniği, İstanbul

Amaç: Bu çalışmada ilk trimesterde uterin arter pulsatilite indeks ölçümünün preeklampsi gelişimi ile olası ilişkisini incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem: 412 nullipar tekil gebenin 11+0 ile 13+6 gebelik haftasında uterin arter pulsatilite indeks ölçümleri kaydedildi. Preeklampsi ve erken başlangıçlı preeklampsi öngörülere için eşik uterin arter pulsatilite indeks değerleri için saptama oranları hesaplandı.

Bulgular: Olguların %9.4'ünde preeklampsi ve %3.1'inde erken başlangıçlı preeklampsi tespit edilmiştir. Preeklampsi gelişen grupta ortalama uterin arter pulsatilite indeksi 2.5 ± 0.9 iken preeklampsi gelişmeyen grupta ortalama olarak 1.7 ± 0.5 tespit edilmiştir ($p < 0.001$). Uterin arter pulsatilite indeksi değerinin preeklampsi ve erken başlangıçlı preeklampsi ile ilişkisini işlem karakteristik (ROC) eğrisi ile değerlendirdiğimizde; ROC eğrisi altında kalan alan sırasıyla 0.79 ve 0.83'tür. Erken başlangıçlı preeklampsiyi öngörmeye uterin arter pulsatilite indeksi > 2.55 ve > 2.71 eşik değerleri için duyarlılıklar sırasıyla %63.6 ve %45.5'tir.

Sonuç: 11-14 hafta uterin arter Doppleri ile erken başlangıçlı preeklampsi olguları büyük oranda tespit edilebilmektedir.

Anahtar sözcükler: Preeklampsi, uterin arter Doppler, preeklampsi öngörüsü

PB-031

Gebeliğin 11-14. haftalarında intrakranial translüensi genişliğinin normogramı

Mehmet Aytaç Yüksel¹, Resul Arısoy², Emre Erdoğan², Murat Yayla³, Cihat Şen¹

¹İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi KHD Ana Bilim Dalı, Perinatoloji Bilim Dalı, İstanbul; ²S.B. Zeynep Kamil Eğitim ve Araştırma Hastanesi KHD Perinatoloji, İstanbul; ³International Hospital, Perinatoloji, İstanbul

Amaç: Türk popülasyonunda, intrakranial translüensinin referans aralığının belirlenmesi.

Yöntem: Bu prospektif çalışmada 11-14. gebelik haftalarında 596 fetusda yapıldı. Fetal değerlendirme transabdominal ultrasonografi ile ölçüldü. Fetusların intrakranial translüensi anterior-posterior çapının, gebelik haftasına göre dağılımı çıkarıldı ve 11-14. gebelik haftaları arasında persantil değerleri hesaplandı. İntrakranial translüensinin anterior posterior çapı ile diğer biyometrik parametreler arasında regresyon analizi yapıldı.

Bulgular: 11-14. gebelik haftaları arasında ortalama intrakranial translüensinin anterior posterior çapı 1.8 ± 0.4 'tür ve 11-14. gebelik haftaları arasında lineer olarak arttığı saptanmıştır. Lineer regresyon denkleminde ICT ile CRL arasındaki regresyon denklemi: $ICT = CRL \times 0.0184 + 0.575$ ($R = 0.385$; $p < 0.001$), ICT ile BPD arasındaki regresyon denklemi: $ICT = BPD \times 0.0532 + 0.632$ ($R = 0.346$; $p < 0.001$), ICT ile GG